

ॐ यदसि वारुणी वरुणायत्वा राज्ञे परि-
क्रीणामि । इति गुडकत्रयेण द्वितीयं क्रय-
णम् ॥ २ ॥ ॐ यदसि वसुभ्यो वसुभ्यस्त्वा परि-
क्रीणामि । इति गुडकत्रयेण तृतीयं क्रय-
णम् ॥ ३ ॥ ॐ यदसि रुद्रभ्यो रुद्रभ्यस्त्वा परि-
क्रीणामि । इति गुडकत्रयेण चतुर्थं क्रयणम् ॥ ४ ॥
ॐ यदसि आदित्यभ्य आदित्यभ्यस्त्वा परि-
क्रीणामि । इति गुडकत्रयेण पञ्चमं क्रयणम् ॥ ५ ॥
ॐ यदसि मरुदभ्यो मरुदभ्यस्त्वा परिक्रीणामि ।
इति गुडकत्रयेण षष्ठं क्रयणम् ॥ ६ ॥ ॐ यदसि
विश्वेभ्यो देवेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यस्त्वा परि-
क्रीणामि । इति गुडकत्रयेण सप्तमं क्रय-
णम् ॥ ७ ॥ ततः क्रीतां वटशृङ्गां अनेन मन्त्रेण
उच्चादाहरेत् । प्रजापतिर्हविरोषधो देवता
न्यगोधशृङ्गाच्छेदने विनियोगः । ॐ ओषधयः
सुमनसो भूत्वा अस्यां वीर्यं समाधत्त इयं कर्म
करिष्यति । ततस्तं हव्यवेष्टितामनारीक्षेणानीय
अन्तरीक्षे स्थापयेत् । ततः क्षतशोभनान्त्वो-
न्नेरुत्तरतः प्रचालितशिलायां ब्रह्मचारी गर्भ-
वती वा श्रुतस्वाध्याय्यहोत्रो वा ब्राह्मणः प्राङ्मुख
आचारतो नीहारकलेन अनावृत्तलोष्टेन पुनः
पुनः पेषयेत् । ततोऽग्नेः पश्चिमत उत्तरायणं
कुशेषु पश्चिमाभिमुखीं वधूं पूर्वदिगानतमस्तकां
कृत्वा तत्पृष्ठदेशे स्थितः पतिर्हविणपाणे-
रङ्गुष्ठानामिकाभ्यां वक्त्रवद्धां पेषितवटशृङ्गां
गृह्णीत्वा गर्भवत्या दक्षिणनासाविवरे शृङ्गारसं
निक्षिपति । प्रजापतिर्हविरुष्टुं हन्तो-
न्मौन्द्दहस्यतयो देवता न्यगोधशृङ्गारसस्य
दाने विनियोगः ।
ॐ पुमानग्निः पुमानिन्द्रः पुमान् देवो दहस्यति ।
पुमांसं पुत्रं विन्दस्व तं पुमाननुजायताम् ॥
ततो महायाद्वृत्तिहोमं कृत्वा तूर्णान् प्रादेश-
प्रमाणं घृताक्तं समिधमग्नौ कृत्वा प्रकृतं कर्म
समाप्य उदीच्यं शाश्वतयन्होमादिवाग्देव्य-
गानान्तं कर्म कृत्वा कर्मकारयिष्ठब्राह्मणाय
दक्षिणां दद्यादिति पुंसवणम् ॥ इति दशकर्म-
पद्धतौ भवदेवभट्टः ॥ अथ पुंसवनीक्षणवाराः ।
रविमङ्गलदृष्टस्यतयः । नक्षत्राणि । पूर्वोष्ठादो-
त्तरायादो पूर्वभाद्रपदुत्तरभाद्रपदपुष्यपुनर्वसु-
श्रवणार्द्रावैशाखश्रवणश्रवणश्रवणः । तिथयः ।
गन्दा भद्राः । लग्नाणि । कुम्भसिंहधनुर्मीन-
मिथुनाणि । स्त्रियाश्चन्द्रादिशुद्धौ दृश्ययोगभङ्ग-
विधिभद्राचार्यशास्त्रादीन् परित्यज्य गर्भधारण-
दिनावधिलक्ष्मीमासे कर्तव्यम् । इति ज्योति-
षम् ॥ ॥ स्त्रीकर्तव्यव्रतविशेषः । यथा,—
श्रीराजोवाच ।
“व्रतं पुंसवर्नं ब्रह्मन् । भवता यदुदीरितम् ।
तस्य वेदितुमिच्छामि येन विष्णुः प्रसीदति ॥
श्रीशुक उवाच ।
शुक्ले मार्गशिरे पक्षे योषिर्हर्तुं रजुञ्जया ।
आरमेत व्रतमिदं सर्वकामिकमादितः ॥
निश्चय मरुतां जन्म ब्राह्मणाननुमन्त्र्य च ।

कृत्वा शुक्लदती शुक्ले वसोतालङ्कृतान्वरे ।
पूजयेत् प्रातराशात् प्राक् भगवन्तं श्रिया सह ॥
अलं ते निरपेक्षाय पूर्णकाम ! नमोऽस्तु ते ।
महाविभूतिपतये नमः सकलसिद्धये ॥
यथा त्वं क्षपया धृत्वा तेजसा महिमौजसा ।
जुष्ट ईशगुणैः सर्वैस्ततोऽसि भगवान् प्रभुः ॥
विष्णुपति ! महाभागे महापुरुषलक्षणे ।
प्रियेया मे महाभागे लोकमातनमोऽस्तु ते ॥
ॐ नमो भगवते महापुरुषाय महाशुभावाय
महाविभूतिपतये सह महाविभूतिभिर्वलि-
सुपहरामीति । अनेनाह्वरहर्मेन्त्रेण विष्णो-
रावाहनार्घ्यपाद्योपसर्गान्न-क्षान-वासोपवीत-
भूषणगन्धपुष्पधूपदीपोपहारालुपचारान् सुस-
माहितोपाहरेत् ।
हविःशेषश्च जुहुयादनले ह्वाद्ग्राहुतीः ।
ॐ नमो भगवते महापुरुषाय महाविभूतिपतये
स्वाहेति ।
श्रियं विष्णुश्च वरदावाशिषां प्रभवाद्भूमौ ।
भक्त्या संपूजयेन्नित्यं यदीच्छेत् सर्वसम्पदः ॥
प्रणमेद्विष्णुवद्भूमौ भक्तिप्रकण्ठे चेतसा ।
दशवारं जपेन्मन्त्रं ततः स्तोत्रसुदीरयेत् ॥
युवान् विचक्ष्य विभू जगतः कारणं परम् ।
इयं हि प्रकृतिः कृत्वा मायाशक्तिर्दृश्यया ।
तस्या अधीश्वरः साक्षात् त्वमेव पुरुषः परः ॥
त्वं सर्वयज्ञ इष्येयं क्रियेयं फलसुगभवान् ।
गुणशक्तिरियं देवी यज्ञको गुणसुगभवान् ॥
त्वं हि सर्वशरीर्यात्मा श्रीः शरीरेन्द्रियासवः ।
नामरूपे भगवती प्रत्यक्षमपाश्रयः ॥
यथा युवां जलोकस्य वरदौ परमेष्ठिनौ ।
तथा म उत्तमश्लोक ! सन्तु सत्त्वा महाशिषः ॥
इत्यभिष्टुय वरदं श्रीनिवासं श्रिया सह ।
तन्निस्तार्थोपहरणं दत्त्वाचमनमर्चयेत् ॥
ततः स्तुवीत स्तोत्रेण भक्तिप्रकण्ठे चेतसा ।
यज्ञोच्छिष्टमवधाय पुनरभ्यर्चयेद्द्वारम् ॥
पतिश्च परया भक्त्या महापुरुषचेतसा ।
प्रियैस्तेस्तेरुपनमेत् प्रेमशीलः स्वयं पतिः ॥
विभ्यत् सर्वकर्मणि पत्न्या उच्चावचानि च ।
क्षतमेकतरेणापि हस्त्योरुभयोरपि ॥
पत्न्यां कुर्यादनर्थायां पतिरेतत् समाहितः ।
विष्णोव्रतमिदं विभन्न विह्वन्वात् कथञ्चन ॥
विप्रात् स्त्रियो वीरवतीः स्रग्गन्धर्वलिमखनेः ।
अर्चदह्वरहर्मेन्त्रा देवं नियममास्थिता ॥
उदास्य देवं स्वे ध्यान्ति तन्निवेदितमगतः ।
अदादात्मविशुद्धार्थं सर्वकामसन्दहये ॥
एतेन पूजाविधिना मासान् ह्वाद्दशहायनम् ।
नीत्वाधोपरमेत् साध्वी कार्तिके चरमेऽहनि ॥
श्वोभूतेऽप उपसृज्य कृष्णमभ्यर्च्य पूर्ववत् ।
पयःश्वतेन जुहुयाच्चक्षुषा सह सर्पिषा ।
प्राकयज्ञविधानेन ह्वाद्दशैवाहुतीः पतिः ॥
आशिषः शिरसादाय द्विजैः प्रीतैः समीरिताः ।
प्रणम्य शिरसा भक्त्या भुञ्जीत तदनुज्ञया ॥
आचार्यमगतः कृत्वा वाग्यतः सह बन्धुभिः ।

दद्यात् पत्नैः चरैः शेषं सुप्रजन्तं सुसौभगम् ॥
एतच्चरित्वा विधिवद्भूतं विभो-
रभीक्षितार्थं लभते पुमानिह ।
स्त्री चेतदास्थाय लभते सौभगं
श्रियं प्रजं जीवपतिं यशो गृहम् ॥
कन्या च विन्देत् समग्रलक्षणं
पतिं त्ववीरा हतकिल्बिषाङ्गतिम् ।
श्वतप्रजा जीवसुता घनेश्वरी
सुदुर्भा सुभा रूपमग्रियम् ॥
विन्देद्विरूपा विरुजा विसुच्यते
य आमयावीज्रियकल्पादेहम् ।
एतत् पतञ्जल्युदे च कर्म-
ख्यनन्तदग्निः पिष्टदेवतानाम् ॥
तुष्टाः प्रयच्छन्ति समस्तकामान्
होमावसाने हुतसुक् श्रीहरिश्च ।
राजन्महन्मरुतां जन्मपुण्यं
दितेव्रतश्चाभिहितं महत्ते ॥”
इति श्रीभागवते ६ स्कन्धे पुंसवव्रतकथनं १६
अध्यायः ॥ (पुंसव स्यते इति । कर्मणि ल्युट् ।
गर्भः । इति श्रीधरस्वामी ॥ यथा, भागवते ।
५ । २४ । १५ । “यस्मिन् प्रविष्टेऽसुरवधूनां प्रायः
पुंसवनानि भयादेव स्वप्नन्ति पतन्ति च ॥” ॥
पुष्कोत्पादके, चि । यथा, भागवते । ६ । १ । २८ ।
“प्रप्रक्षुः कस्य कर्मिदं पीतं पुंसवनं जलम् ॥”
तथा च तत्रैव । ४ । १२ । ३७—३८ ।
“स विप्रायुमतो राजा गृहीत्वाङ्गलिनौदनम् ।
अवधाय सुदायुक्तः प्रादात् पत्न्या उदारधीः ॥
सा तत् पुंसवनं राज्ञी प्राश्य वै पत्न्यादधे ।
गर्भं काल उपावृत्ते कुमारं सुधुवे प्रजाः ॥”)
पुष्कोक्लिः, पुं, (पुमान् कोक्लिः ।) पुरुषपिक-
पक्षी । पुमसृग्भ्देन कोक्लिशब्दस्य कर्मधारय-
समासे तस्यान्तलोपे पुंसः सन्निति मस्य सनि
कृते मस्यानुसारे निव्यन्नः । इति सुष्वणो-
द्याकरणम् ॥ (यथा, कुमारः । ३ । ३२ ।
“चूताङ्गुरास्त्रादकषायकण्डः
पुष्कोक्लिो यन्मधुरं चुक्च ॥”)
पुंसं, स्त्री, (पुंसः पुरुषस्य भावः । पुंसु + त्व ।)
शुक्रम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । २६३ ॥ पुरुष-
त्वञ्च । (यथा, मार्कण्डेये । ५० । १२ ।
“सौम्यासौम्येस्तथा शान्तेः पुंसं स्त्रीत्वञ्च स
प्रभुः ।
विभेद बहुधा देवः पुरुषेरसितैः सितैः ॥”)
पुंसविग्रहः, पुं, (पुंसस्य शुक्रस्त्वैव विग्रहो यस्य ।)
भूतलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
पुष्कशः, पुं, (पुष्क कृतसितं कश्चित् गच्छतीति ।
कश्च गतौ + अच् ।) चण्डालः । इत्यमरः । २ ।
१० । २० ॥ (यथा, मार्कण्डेये । १५ । १८ ।
“अज्ञतज्ञोऽधमः पुंसं विसृज्य नरकान्नरः ।
मत्स्यस्तु वायसः कूर्मः पुष्कशो जायते ततः ॥”
स तु निष्पादात् शूद्रायां जातो जातिविशेषः ।
यथा, मनुः । ४ । ७६ ।
“न संवसेच्च पतितेर्न चाङ्गालेर्न पुष्कशैः ॥”)